

Friday for Future alla fredagar

Vi samlas på Stortorget varje fredag kl 12-14 liksom Fridays For Future-rörelsen inspirerad av Greta Thunberg gör på många håll.

Vi kräver att Lund medverkar till att Parisavtalet hålls, att vi strävar mot att hålla uppvärmningen till högst 1.5 grader, att det sker på ett klimaträttvist sätt och att man lyssnar på den bästa samlade vetenskapen.

Kom förbi och prata med oss och stötta vår kamp för framtiden för våra ungdomar, barn och barnbarn.

Hästhagens isar väntar på jullovet

Då kommer barnen från Sankt Lars och Klostergården och åker skridskor

God Jul och ...

I årets sista nummer brukar jag alltid önska alla skribenter, läsare och vänner en God Jul och ett gott nytt VB år. En önskan om goda helger är som vanligt men med det nya VB-året är det mer oklart eftersom detta är mitt sista nummer som utgivare och redaktör. Ett beslut som jag meddelade redan i årets första nummer. Jag citerar mig själv:

”Detta år blir emellertid VB:s sista med nuvarande bemanning.

Om det blir VB:s sista överhuvudtaget återstår att se. Jag köpte VB av vänsterpartiet för en krona. Att ge ut VB idag kostar ca 1700 kr/år för domännamn och webb-hotell. Så några pengar att tala om är det inte som avgör. Finns det någon eller några som vill lotsa VB vidare så är dom hjärtligt välkomna. Det finns bara ett villkor, VB har alltid haft hjärtat klart till vänster och så skall det förbli. Patria o muerte som Fidel sa om ni förstår hur jag menar.”

Under året har en grupp vänner till VB engagerat sig och försökt hitta några intresserade av att driva bladet vidare. Det har inte varit framgångsrikt.

Den tidigare ägaren och utgivaren, vänsterpartiet, har nu i december observerat att året håller på att ta slut.

Jag har haft en mailväxling med Steingrimur Jonsson, partiordförande för v-Lund, om en eventuell framtid för VB.

Jag citerar ur mailväxlingen.

221209 - *Steingrimur*: I onsdags hade Lundavänstern styrelsemöte. Och Göran Fries som sitter i styrelsen och är dessutom en av de som finns i gruppen som haft i uppdrag att föreslå framtidslösning för Veckobladet, kunde meddela att man inte fått någon napp och det verkade som ingen var beredd att ta över efter dig. Det är dock många som absolut vill att Veckobladet ska leva vidare. Så hur gör vi?

Göran Fries förslag var att vi skulle i samråd med dig – du skulle faktiskt spela huvudrollen – erbjuda utbildning till partimedlemmar som så vill att få lära sig hur man gör nya nummer av Veckobladet. Sedan var det Göran Fries tanke att de "utbildade" skulle erbjuda alla partikamrater en kurs om hur man gör. Således – hoppades han – skulle vi kunna få någon eller några yngre att fortsätta med utgivningen.

221209 – *Jag*: Visst kan jag rita, berätta och visa hur jag gör men det vore väl bra om man har egna idéer om vad man vill göra med VB. Att bara kopiera blir inte så stimulerande. Vad som är mycket viktigare än tekniken är kontakten med intresserade skribenter, så det underlättar om hen har ett stort nätverk att bearbeta.

Återkom gärna med vem och när så bokar jag in det.

221211 - Steingrimur: Tack för svaret. Bra att du har möjlighet att ställa upp under januari månad och utbilda oss några – som sedan ska utbilda de kamrater som vi hoppas ska kunna fortsätta utgivningen av Veckobladet.

Jag kommer att be mina närmaste att sätta ihop en "Doodle" med några datum kring 21 och 22 januari. Så får vi se vilken dag passar bäst för de flesta. Förutsatt att du kan, självklart. Du kommer således att få denna "Doodle" för att pricka i de tider som passar dig.

Tanken är att fortsätta ge ut Veckobladet som det är nu. Men självklart kommer det att utvecklas som allt annat. Förhoppningsvis kan vi till exempel skapa en rutin där de som sitter i de olika kommunala nämnderna kan informera om det som sker. Lite som Hanna G har gjort gällande riksdagen.

Känns bra att du skriver några ord i nästa VB om dessa försök.

Och tidningen ska vara vänster och öppen för vänsterpolitik. Således inte enbart partikamrater från V utan alla vänstertänkare. Dock ska polemik mot olika synsätt inom vänstern undvikas. Saklig diskussion OK men inte något påhopp på oliktankande. Precis dom det så fint har varit under din långa tid.

Och därmed är vi framme vid idag. Kanske blir det en utbildning, kanske finns det intresserade, jag vet inte men jag hoppas så klart. Men jag kan inte låta bli att lufta en av mina käpphästar, vi har en övertro på utbildning och en undertro på behovet av arbete och engagemang.

Tror att jag skall prova att skriva en artikel på annan plats i bladet för att känna på hur det känns.

Tack alla ni som gjort dom här nästan 20 åren möjliga och roliga.

Göran Persson, fd red

Miniintervju med en redaktionsmedlem anno 1975 av UN

Veckbladets allra första nummer 30 oktober 1975

Två snabbfrågor till Monica Bondeson, som tillsammans med Gunnar Sandin och Lars Borgström utgjorde den första VB-redaktionen. De två sistnämnda har tyvärr gått bort. Monica var med i redaktionen i ca 5 år från starten 1975. Hon var dessutom ansvarig utgivare från ca 1980.

Hur minns du tiden för starten av VB?

- Det var en tid av optimism och framåtanda; det var en pionjärtid. VPK fick tre mandat i fullmäktige 1973 och vann fortsatt mark – i valet 1979 fick VPK hela 9 mandat. VB var något helt nytt i lundapolitiken. Vi hade många som bidrog med texter och vi hade fantastiska tecknare. VB uppmärksammades långt utanför vänsterkretsarna.

Hur känns det idag när VB läggs ner?

- På sätt och vis har väl VB spelat ut sin roll. Men nog känns det lite konstigt och sorgligt!

EU: demokrati, ekonomi och säkerhet för Europas fria stater

För bortåt 20 år sedan reste en stor delegation från V Lund till EU i Strasbourg. Jörn Svensson tog emot. Gunnar Sandin hade tagit initiativet. Det var en oförglömlig resa!

Sveriges ordförandeskap börjar vid nyår. EU har blivit en fantastisk samarbetsorganisation för ekonomi och demokrati i Europa. EU är den viktigaste faktorn för svensk säkerhet och svenskt välstånd. I Sverige är EU både okänt och underskattat. Ordförandeskapet ger oss chansen att förstå vad EU kan vara.

Veckobladet behövs! av Gunnar Stensson

VECKOBLADET
Utkommer fredagar 2 Fredag 18 januari 2002 1

Kongressrapport:
"Det finns en mycket stark samsyn"

I en händerbrik tid med ökande konflikter såväl i Sverige som internationellt och med endast ett halvår kvar till valet till riksdagen, rikspolisstyrelsen 30:e kongress i Västerås. De - framförallt de tvärvärdiga press- och värdepolitiska medlemmarna - som till kongressen förväntade sig en förhandlings- och skilje gränslös av djupa åsikts- skillnader och politiska spänningar blev nog ganska berödda på årets kongress. En kongress så nära till en värdelös och med endast två platser och stigar på dagordningen har nog inte så stora möjligheter att bli den dramatiska skådespelens för- vinnare. Medan det dock gjort sig härligt, blygt och med stor kreativitet har man spelat i vem som "nat-
hälligt. Den delvis i valplattans som diskuterades till parlamentets föreläsning "Hälsa- och ryck till oss be- talen gemensamt och i huvudsak driva i offentlig regi." Här bekräftar kongressen att styrka ordet "huvudsak" men att en mening som till "Kommun- itets diskussioner kan fungera som kongressen till den offentliga vär- den." skulle väl vara
Nej till EU!
"Det gäller "konfliktspekulation" dans det året har en övervaknings- en strategi i parlamentet som inte vill att valplattans insättning skulle lyfta från våra som inte gryn- nade av värdelösa politiska. En-
www.kongressen.se/2002/01/18/180102

**RÖDA FLÅSET
DIN ORKESTER
PÅ BARRIKADEN!!**

Röda Flåset - din orkester på barricaden

Veckobladet ska vara ett fritt forum för alla lokala aktionsgrupper, föreningar och organisationer. För alla engagerade individer som vill nå ut med sina idéer. Där ska finnas information om viktiga möten och debatter mellan de politiska partierna och intresseorganisationerna, om föreläsningar på bibliotek, i skolor, vid universitetet. Där ska alla opinionsmöten och demonstrationer annonseras. Där ska alla miljökampanjer, solidaritetsmöten och samhällsinitiativ presenteras. Veckobladet ska vara en kommunikationsmöjlighet mellan politiker och medborgare. Ett gräsrotsorgan.

Gräv där du står! Tänk själv! Det lokala är globalt! Alla engagerade i hela världen kan rädda den. Tillsammans.

Veckobladet måste vara partipolitiskt obundet, men vänsterinriktat och aktivt i kampen mot fossilkapitalet.

Sådant har Veckobladet alltid försökt vara. Nu står Veckobladet inför ett skifte efter att i 18 år, vecka för vecka, ha redigerats av Göran Persson. Det måste finnas många som vill fortsätta arbetet för och med Veckobladet och alla de möjligheter Veckobladet innebär.

Det går inte att åka tåg

Onsdagen den 7 december bröt järnvägstrafiken samman. Tågen stod stilla i hela Sverige. 2022 är det omöjligt att lita på tågtrafiken.

Före 2006 fungerade tågen Tiderna hölls. Priserna var fasta. Det var ett planerbart system för resenärerna. SJ skötte underhållet, utbildade lokförare och hade en reserv av godsvagnar.

Sedan införde den borgerliga regeringen ett marknadssystem. Lokförare och vagnar saknas just när de behövs. Just in time. Priserna är helt oförutsägbara. Ofta är det billigare att flyga till Stockholm än att åka tåg.

Idag trängs 60 tågbolag på det svenska järnvägsnätet. Ulf Adelsson, M, hade en gång ansvar för järnvägarna. Han uttryckte förtvivlan över det kaos som skapats. Privata tågbolag tillåts köra på de sträckor där de tror de kan göra vinst. I många fall ägs de av utländska stater, till exempel Hongkong.

Det är samma system som drabbade sjukvården när covid slog till. Just in time. Ett system konstruerat för att inte fungera när det mest behövs. Det blir stora vinster då, Samma sorts tänkande är orsaken till en stor del av dagens energikris.

Det har också tillämpats i försvarsorganisationen och leder idag till högkonjunktur för krigsindustrin. Jordens minskande resurser satsas på förstörelse

Övergången till tågtrafik är ett centralt miljömål. Järnvägsnätet måste byggas ut och

underhållas. Det går långsammare i Sverige än i andra länder. Flyg- och vägtrafik måste minskas. Huvuddelen av alla transporter måste ske på järnvägarna. Men regeringen vill annat.

Regeringen vill omfördela 750 miljoner från järnvägs-underhåll till vägunderhåll. Klimat- och miljö-politik svälts sakta ihjäl.

Skånes (och Sveriges) energikris kan lösas 2029 av Gunnar Stensson

Om sju år får Sverige ett tillskott på 7 TWh per år, motsvarande halva Skånes elanvändning. Det dröjer 7 år, men det går. Det är planerbart.

Det finns bara ett krus. Regeringen. Den avskyr vindkraft.

Skåne Havsvindpark två mil söder om Ystad säkras med 125 vindmöller tillskottet. Om den byggs.

Några självklara villkor måste tillgodoses. Vindparken måste anpassas till säkerhetspolitiken. Inga problem.

Sverige måste fixa en ledning för att överföra det gigantiska energitillskottet till Sveriges hushåll och industrier. Regeringen vill inte. Låt elen ligga kvar två mil söder om Trelleborg, tycker dem. Det blåser inte jämt.

Kan Sverige säga nej till 7TWh per år genom att vägra att betala anslutningen till det svenska kraftnätet?

Ja, det kan regeringen. I stället sjunger den: Kärnkraft! Kärnkraft hela dan! De borgerliga bagarbarna kanske tror på visan. Men inte Pågen.

Regeringen inbillar sig att kärnkraften är *planerbar* nu när den ena reaktorn efter den andra kapsejsar. Häromdagen tvingades Heleneholmsverket intill min gamla skola återgå till fossil energiproduktion. Regeringen uppmärksammar inte att Finland sedan årtionden försökt bygga ett nytt kärnkraftverk vid Bottenviken. Nyligen sköts starten fram ytterligare några år. Fråga Sanna Marin hur planerbar kärnkraften är.

2029 kommer det inte finnas ett enda nytt kärnkraftverk i Sverige. Ett år återstår till det svenska miljömålets första omgång ska uppfyllas. Energitillskottet fortsätter att härja i Sverige och Europa. Det ser illa ut!

Men sannolikt faller nuvarande regering 2026. Då återstår fyra år av en konstruktiv energipolitik för satsning på nya vindkraftverk fram till 2030 och *Skåne Havsvind-kraft* blir klar inom tre år, ett år före 2030 då målet ska vara uppnått.

Budgetfullmäktige: ”Straffskatt” på LFK:s hyresgäster och trafikplats Ideon av Ulf N

Lunds kommunfullmäktige höll i år sitt budgetsammanträde den 12 och 13 december. Sammanträdet bjöd inte på några stora överraskningar, möjligen att mötet kunde avslutas redan vid 16-tiden dag två. Det är rekordtidigt! Vad det ovanligt korta sammanträdet beror på är lite oklart, men det finns två troliga förklaringar: dels att talartiden numera är begränsad till tre minuter per inlägg, dels att utgången i stora drag var given på förhand genom att V för en grynvälling gått med på att stödja socialdemokraternas och högerens budget.

Pressens lokalsidor har relativt utförligt presenterat partiernas budgetalternativ. Det finns därför ingen anledning att närmare gå in på dessa här, vilket för övrigt skulle föra alltför långt.

Två fullmäktigebeslut är dock värda att nämnas. Det gäller ställningstagande till det extra vinstuttaget från LKF, kommunens allmännyttiga bostadsbolag, och det gäller anslaget för den planerade trafikplats Ideon.

Fortsatt extra vinstuttag från LKF

Det extra vinstuttaget från LKF har taxerats ut i tre år, 30 miljoner vardera året. Vinstuttaget är extra därför att det i normalfallet till kommunkassan tas ut en vinst i storleksordningen 800 000 till 1 miljon. Storleken på vinsten begränsas av lagstiftningen för att förhindra kommuner att helt tömma bolagen på vinstpengar. I undantagsfall kan extra vinster tas ut, under förutsättning att de går till bostadssociala ändamål. MP gjorde extra vinstuttag möjligt genom en överenskommelse med kvintetten under förra mandatperioden, vilket mötte skarpt motstånd från S, V och Fi. I höstens valrörelse var MP tydligt med att nu var det för deras del slut med att stödja överföring av vinster från bolaget till kommunkassan. S och V stod kvar vid sitt tidigare ställningstagande, inget extra vinstuttag.

Nytt brev från S?

I förra årets budgetdebatt kallade socialdemokraternas företrädare extra vinstuttag för både principiellt felaktigt och ekonomiskt oklokt, och i en valdebatt i höstas betecknade Anders Almgren det hela som ”straffskatt på LFK:s hyresgäster”.

MP lyfte frågan om vinstuttaget vid budgetsammanträdet och yrkade avslag på S och högerens förslag om att fortsätta göra ett stort uttag, dock nu obetydligt bantat till 25 miljoner per år. S stod fast vid högerkompisarnas förslag och gick tvärt emot sitt vallöfte och röstade för fortsatt tömning av LFK:s resurser. Endast MP och V röstade emot vinstuttaget. Inför valet gick S ut med ett brev till LKF:s boende och förklarade det olämpliga i extra vinstuttag och varför S var emot. Så nu kan en undra om S går ut till LKF:s hyresgäster med ett nytt brev och förklarar varför det nu – tvärt emot läget före valet – är bra med straffskatten på LFK:s hyresgäster.

Enbart MP röstade emot trafikplats Ideon

Detta var den enda punkt på vilken V gick emot det nya styrets budgetförslag. Precis som när det gällde LFK och vinstuttaget lyfte MP frågan i investeringar i trafikplats Ideon. I ett särskilt

yrkande föreslog MP avslag på det nya styrets förslag att kommunen skulle investera mångmiljonbelopp i en ny trafikplats. V tillsammans med alla övriga partier röstade för investeringen. Enbart MP:s sex ledamöter röstade emot. En förfärande stor majoritet i Lunds fullmäktige struntar alltså i klimatkrisen och gör nya investeringar för ökad biltrafik och ökade utsläpp av växthusgaser.

V, partidisciplinen och den fria debatten av Gunnar Stensson

Det finns inom V en auktoritär tradition att av medlemmarna kräva absolut lydnad inför partilinjens. Traditionen går hundra år tillbaka i tiden. I ett helt sekel har den varit ytterst destruktiv för partiet. Jonas Sjöstedts förnyelse av partiet fördröjdes flera år

Traditionalisterna i Lunds partiförening fattade 2004 beslutet att lägga ner Veckobladet som kämpat för en total yttrandefrihet och tryckfrihet alltsedan det startades av bland andra Gunnar Sandin i början av 1970-talet.

Varför ville traditionalisterna lägga ner Veckobladet? Hindrades de på något sätt argumentera för sina ståndpunkter? Icke!

Orsaken var att Veckobladet gav förnyarna inom partiet möjlighet att argumentera för sin linje. Den yttrande-friheten skulle den lokala ledningen i Lund göra slut på!

Det är otvivelaktigt att dåvarande partiledning påverkade beslutet. Veckobladet lästes inte bara i Lund.

Veckobladets nuvarande redaktör Göran Persson tog över tidningen. Den blev partipolitiskt obunden. Veckobladets skribenter följde med. Tidigare hade Veckobladet varit en papperstidning. Göran gjorde den till en nättidning. När kampen hårdnade och Demokratisk vänster bröt sig ur V Lund blev Veckobladet viktigare än någonsin.

Vi vet alla hur striden mellan traditionalister och förnyare inom V slutade. Förnyarna segrade, den gamla parti-ledningen avgick och Jonas Sjöstedt ledde partiet till nya framgångar. Demokratisk Vänster återvände till partiet och något tusental lundaväljare följde med.

Tyvärr lever den auktoritära traditionen kvar. I årets val tonades partiets miljöpolitik ner. En följd blev att V backade från 8,0 till 6,7 procent.

Många av partiets väljare och medlemmar såg det som ett allvarligt misstag, kanske rentav ett svek. De valde andra partier och då framför allt Miljöpartiet för att värna miljöpolitiken.

Partiets tidigare klimattalesperson Jens Holm yttrade: ”Jag tror snarare att det är partiledningens omläggning av klimatpolitiken som gjort att många av våra väljare inte känt igen sig.”

Ett rimligt svar på kritiken kunde ha lytt så här: ”Kanske det. Vi får kanske omvärdera. Vi är inte säkra.”

Partiets makthavare förbiser att varje valutgång är inledningen till ett nytt val. Med en stark miljöpolitik kan V vinna en framgång på samma sätt som skedde vid maktskiftet på 00-talet.

I stället kom ett traditionalistiskt kommando: ”Enskilda medlemmar och klimattalesmannen underminerade partiets klimatpolitik genom att ifrågasätta den offentligt. Punkt!”

Efterskrift. Det var på modet att lägga ner tidningar i början på 2000-talet. Vänsterpartiet hade redan lagt ner Ny Dag. Det blev pengar som man i stället satsade på annonser och slogans.

Centern la ned ett dussin lokaltidningar och tjänade 1,3 miljarder som partiet kunde satsa på TV-reklam i stället för information och debatt. Läsarna lämnades vind för våg. Hur resonerade

partiets politiker i kom Sjöstedts mun och riksdag. Nu saknar nog C sina lokaltidningar där de kunde föra den lokala debatten. Väljarna vet inte vad som sker.

Varför misslyckades v i riksdagsvalet? av Göran Persson

En fråga som många säkert ställt sig och ganska många försökt besvara. Partiets egen valanalys är nu klar och [kan läsas här](#).

Det finns så klart många förklaringar men en som jag speciellt intresserat mig för är glidningen i klimatpolitiken. Man verkar vara ganska oense centralt i partiet vilket bl a medfört ett byte av talesperson i våras. Trots att den avgående varit ”lojalt tyst” så har detta så klart sått tvivel.

I Lundapolitiken har i alla fall jag inte märkt någon omsvängning i miljöpolitiken så därför studsade jag lite inför ett inlägg av miljöpartiet på Facebook i veckan, där skrev Axel Hallberg bl a detta i ett lägre inlägg om kommunfullmäktiges budgetbeslut:

”Sorgligast av allt var dock kommunfullmäktiges hantering av utbyggnaden av E22. Den planerade utbyggnaden av E22 skulle göra det omöjligt för Lunds kommun att nå våra klimatmål. Trots det planerar kommunen att investera minst 134 miljoner kronor i att bygga ut motorvägen. När kommunfullmäktige kom till omröstning var det bara Miljöpartiet som röstade för att stryka investeringen.”

Har rikspolitiken nått Lund eller vad är det som händer? Jag är ingen flitig aktör på sociala medier men kunde inte låta bli att ställa en fråga: ”Är det verkligen så att Vänsterpartiet stödde pengar till en trefilig motorväg?”

Hade varit ganska sensationellt om det varit så men jag fick snabbt ett förklarande svar från Ulf Nymark: ”Det gällde en särskild omröstning om trafikplats Ideon (inte utbyggnaden av motorvägen i sin helhet) där V röstade för avslag på MP:s yrkande om att ta bort denna investering ur budgeten. V säger sig visserligen ha en egen budget där de vill stryka denna investering men de valde ändå att släppa fram S och högerns budget i sin helhet där denna investering ingår.”

Där rök den sensationen. Ingen större omsvängning, snarare en teknikalitet i de kommunala irrgångarna inför att både stödja sina egna men även samarbetspartners budgetförslag även när de står i motsättning till varandra. En konst som bara de politiskt inblandade förstår sig på.

Det kvarstår dock en viktig fråga. Vad får man för intryck om man inte som jag frågar och får ett ärligt svar. Visst kan man nu tro att v vill ha utbyggd motorväg genom Lund. I dessa tider av lögnbeskyllningar och ”fake news” skall jag avstå från hårda ord. Men lite vilseledande är det allt.

Adjö till Veckobladet: En tillbakablick – inte helt fri från nostalgi av Ulf Nymark

Världen i mitten av 70-talet

För 47 år sedan skrev vi år 1975. Föregående år hade den grekiska militärjuntan fallit, Nejlikerevolutionen hade blommat ut den nära 50-åriga diktaturen i Portugal. Hösten 1975 låg Spaniens diktator Franco låg för döden och med den också hela den fascistiska regimen. Första maj samma år genomfördes en av de största demonstrationerna någonsin i Lund: den samlade vänstern och den progressiva rörelsen firade då att dagen innan, den 30 april, hade Vietnams Nationella Befrielsefront, FNL, tillsammans med Nordvietnamesiska trupper intagit Saigon och därmed besegrat USA-imperialismen och befriat hela Vietnam. I Sovjetunionen härskade Leonid Brezjnev och kommunistpartiets diktatur var oinskränkt, och i Kina satt Mao Zedong kvar vid makten och manövrerade i en avklingande kulturrevolution.

Lund i mitten av 70-talet

Lunds kommunfullmäktige befolkades nu för första gången sedan valet 1946, då hette det Lunds stadsfullmäktige, av kommunister. Väljarna hade 1973 valt in fyra VPK:are i fullmäktige, vilket ruskade om de etablerade partierna. VPK mycket aktiva och växande partiorganisation kände ett behov av att nå ut med den kommunistiska kommunalpolitiken. Men hur?

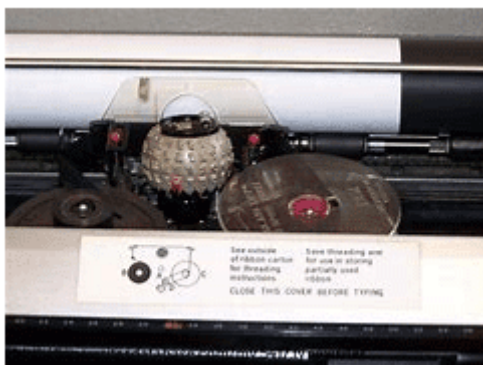
Gunnar Sandin, vänsterns idéspruta

Lundsvänsterns idéspruta framför alla andra, Gunnar Sandin, hade lösningen. Gunnar föreslog att partiet skulle ge ut ett regelbundet utkommande informationsblad med strikt lundainnehåll. Bladet skulle delas ut gratis men också värva en prenumerantstock som fick sig numret tillsänd per post.

Så blev också beslutat. Eller jag vet inte egentligen om det togs något beslut, kanske var det Gunnar Sandin som drog i gång det utan några formella beslut. Jag kan inte minnas hur det gick till fast jag vid den tiden var ordförande i lokalorganisationen.

Första numret av Veckobladet

Hur som helst: torsdagen den 30 oktober 1975 såg Veckobladet, organ för VPK Lund dagens ljus, eller snarare kvällens mörker – från första början gjordes bladet alltid på kvällen. Formell utgivningsdag var och har varit fram till dags dato fredagar, men i praktiken gavs bladet ut torsdagar. Nu, år 1975, var vitsen med torsdagspressläggningen att bladet skulle finnas tillgängligt i Stadshallen för fullmäktigeledamöter den sista torsdagen i månaden då fullmäktige höll sina sammanträden. Som bekant är sista torsdagen i månaden fortfarande regeln för fullmäktiges sammanträden.

Detalj av IBM Composer med skrivkula

Enkla produktionsförhållanden

VB:s förstfödslonummer var ett tvåsidigt A4-blad med två skrivmaskinsskrivna spalter på var sida. För ändamålet hade införskaffats en begagnad IBM-skrivmaskin med skrivkula, vilket var höjden av modernitet på den tiden. Redaktion för bladet var Gunnar Sandin, Monica Bondeson

och Lars Borgström. Redaktionens uppgift var i första hand inte att skriva texter, utan att ragga fram material.

Sedan skulle redaktörerna knattra ner texterna på paperstenciler och därefter mångfaldiga det hela i den allt som oftast med färg nerkladdade stencilerings-apparat. När färgen torkat på papperet skulle prenumeranternas exemplar förses med adressetiketter och postas. Det var en mycket tidsödande process att med dessa enkla medel producera ett blad. Om jag minns rätt så tömdes vid den här tiden en brevlåda vid järnvägsstationen vid 5-tiden på morgonen. Lämnades den prenumererade upplagan in före den tiden på fredagsmorgonen fick prenumeranterna med postadress Lund bladet i sin brevlåda senare på fredagen. (Observera här att den tidens papperspost i snabbhet inte låg långt efter dagens epost !)

IBM Composer

Om stencilering

Nu en liten utveckling om stencilering. VB:s huvud på första sidan skulle tryckas i rött och med stora bokstäver, texten i övrigt i svart. Nu kunde pappers-stenciler bara användas för skrivmaskinbokstäver och stencilapparaten kunde bara användas för en enda färg. Hur lösa detta problem? Jo, på VPK:s distriktsexpedition i Malmö fanns modernare utrustning: en så kallad elstencilapparat. Där brändes förlagan på vanligt papper in på en plaststencil i en speciell apparat, för att köras i en vanlig stencilmaskin.

Då kunde det ritas figurer och ”gnuggas” större bokstäver. Alltså producerades VB:s huvud i rött med bladets namn i stora ”gnuggade” bokstäver i typsnittet – just det - Stencil Bold och ”trycktes” sedan med röd färg på expeditionen i Malmö. Så småningom kördes papperet två gånger till i stencilapparaten på partiexpeditionen på Sankt Annegatan 7 i Lund.

(Jag vill minnas att det var undertecknad som stod för att ”gnugga” tidningshuvudet. Oavsett hur det var med den saken så har även detta sista nummer av VB tidningshuvudet i samma typsnitt, även om det förbättrats på under årens lopp).

Offsettryck

Alltnog: VB hängde med i den tekniska utvecklingen. Bladet gick 1978 över till offsettryck. Tryckning och sättning skedde på vänstertryckeriet Acupress, som flyttat från Malmö till Fredsgatan i Lund. Så småningom tog VB-redaktionen över hela produktionsprocessen. Texten sattes fyra spalter per sida med IMB Composer. Composer var som en avancerad skrivmaskin med skrivkula. Till skillnad från en vanlig skrivmaskin anpassade composern bokstäverna efter deras bredd så det blev precis som maskinsatt text. Composern var också ett underverk för redaktionen: den hade en minnesfunktion på ett par raders text vilket gjorde att en kunde backa och korrigera smärre fel – men fortfarande med hjälp av en vit klistrig korrigeringsremsa. År 1980 var det åter dags för en förnyelse av bladet: det trycktes nu på ett A3-ark, som veks ihop till ett fyrasidigt A4-blad.

Ingen partimegafon

Länge var VB ett ”organ för VPK i Lund”. Våren 1979 tänkte tydligen redaktionen eller om det var styrelsen till, för då blev VB ”utgivet av VPK och KU” i Lund. Även om VPK och Vänsterpartiet hela tiden ägt utgivningsbeviset, var för den sakens skull vid den här tiden ingen strikt partimegafon. Redaktionen för VB, vars sammansättning givetvis skiftat under årens lopp, var helt självständig i förhållande till övriga partiorgan. Av och till fick styrelsen i VPK skriva en ledare, men mer än så var det aldrig tal om.

Göran Persson tar över

År 2005 tröttnade partiet, som nu sedan länge slopat ”K-et”, på att ekonomiskt stödja VB, och framför tröttnade organisationen på VB:s frispråkighet. VB skulle läggas ner. Det hade pratats om att sätta ”överrockar”, dvs politruker, på redaktionen, men det blev inte så mycket av det. I stället köpte Göran Persson, tidigare redaktionsmedlem i VB, utgivningsrätten av bladet från Vänsterpartiet. Priset var en krona om jag inte minns fel.

Det första numret i Görans regi var fortfarande i pappersform, men drog också i gång med en utgåva på nätet. Och nätutgåva blev ju framtidens melodi.

”Slutenhet”

Så här skrev Göran Persson i det första numret av VB sedan han tagit över:

”Att det gamla VB blev nedlagt var ett resultat av samma tendens som gör att vänsterpartiet i Sverige, Skåne och Lund tappar både sympatisörer och medlemmar. Det vill säga tendensen till slutenhet och renlärighet. Nya VB kan medverka till att visa att detta inte är hela bilden av vänstern. Och kan vi stimulera och reta till debatt från meningsmotståndare, t.ex. i den lokala borgerligheten, är det så mycket bättre.”

Stark insats av Göran Persson

VB i Görans Perssons regi blev och förblev raka motsatsen till slutenhet och renlärighet. Redaktören har välkomnat i förhållande till V kätterska tankar av alla slag: från Vägvalvänster, från Demokratisk Vänster, från socialdemokrater, ja, till och med från miljöpartister.

Det är med sorg i sinnet som jag nu tvingas konstatera att VB nu går ur tiden. Lund behöver ett forum för politisk information och diskussion för i vid mening progressiva organisationer och individer. Det ryktas från V:s inre kretsar att partiet åter kanske ska ta över utgivningen. Risken är att VB därmed förlorar sin politiska bredd och öppenhet i synnerhet nu när V går i armkrok med högerpartierna M, KD och ett alltmer förborgerligt S.

Slutligen: Redaktören och enmansredaktionen Göran Persson har gjort en otroligt stark insats genom att hela tiden från år 2005 kunnat fullfölja utgivningsplanen med ett nummer i veckan, bortsett från sommar- och andra ledigheter. En stor, varm och hjärtlig eloge till Göran!

Ulf Nymark, ansvarig utgivare för VB på den tiden det begav sig.